

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Pfv.VI.21.130/2020/4.  
**A tanács tagjai:** dr. Puskás Péter a tanács elnöke  
dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró  
dr. Kocsis Ottilia bíró  
**A felperesek:** I. rendű felperes neve  
felperesek címe  
II. rendű felperes neve  
felperesek címe

**A felperes képviselője:**  
dr. Tóth Béla Zoltán ügyvéd  
felperesi képviselő címe

**Az alperes** alperes neve  
alperes címe

**Az alperes képviselője:**  
dr. Túri Edit ügyvéd  
alperesi képviselő címe

**A per tárgya:** megbízási díj

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:**  
I. rendű felperes

**A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:**

Fővárosi Törvényszék  
42.Pf.632.257/2020/6.

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:**

Pesti Központi Kerületi Bíróság  
2.P.88.941/2017/47.

**Rendelkező rész**

– A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

– Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

## **I n d o k o l á s**

### **A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

[1] Az alperes 2011. június 30-án az I. rendű felperessel őrző és vagyonvédelmi feladatok ellátására írásbeli szerződést kötött. Az alperes a II. rendű felperessel takarítási szolgáltatások végzésére szerződéses kapcsolatban állt.

[2] Az alperes és az I. rendű felperes közötti szerződés 9.3. pontja rögzítette, hogy amennyiben bármelyik fél a szerződés rendelkezéseit súlyosan megsérti és a szerződésszegő magatartásával felszólítás ellenére sem hagy fel, a másik fél jogosult a szerződést írásban, azonnali hatályú rendkívüli felmondással felmondani. A rendkívüli felmondásban meg kell jelölni a szerződésszegő fél azon cselekményét, amelyben a szerződésszegés megnyilvánul.

[3] Az alperes 2013. április 2-án tájékoztatta a II. rendű felperest, hogy a takarítási szolgáltatást a továbbiakban nem tőle veszi igénybe, majd 2013. április 3-án utasította az I. rendű felperest, hogy akadályozza meg a II. rendű felperes és alvállalkozói belépését a társasház területére és az ott megjelent takarítókat távolítsa el.

[4] Az alperes 2013. április 4-én kelt és a felperesnek címzett utolsó felszólítás tárgyú levelében utalt rá, hogy az I. rendű felperes az utasítást nem tartotta be, annak teljes tartalmát megismerve az írásbeli átvételt is megtagadta, kifejezetten azt közölte, hogy a II. rendű felperest beengedi, míg az utasításban megjelölt szerződött partnereket nem. Ismételten felszólította ezért az I. rendű felperest a korábbi utasítás teljesítésére és a teljesítés írásbeli visszaigazolására, utalva a jogkövetkezményekre, így a jogviszony megszüntetésére.

[5] Az I. rendű felperes a 2013. április 5-én kelt válaszában arra hivatkozott, hogy nem egyértelmű az alperes álláspontja, illetve, hogy szerződés van az alperes és a felperesi cégek között, akik szerződészerűen végzik feladataikat.

[6] Az alperes 2013. április 7-én kelt válaszlevelében korábbi álláspontját fenntartva nyomatékosította, hogy amennyiben a II. rendű felperes takarítói a hétfői napon még ott fognak takarítani, úgy a korábbi felszólításban közölt jogkövetkezményeket fogja érvényesíteni.

[7] Az I. rendű felperes az utasítást továbbra sem hajtotta végre, ezért az alperes 2013. április 9-én kelt és az I. rendű alperes által átvett levelében erre hivatkozva felmondta az I.

rendű felperessel kötött szerződést. Felperesek 2013. október 21-én általuk közölt felmondásra tekintettel vonultak le a helyszínről.

#### **A kereseti kérelem és az alperes védekezése**

[8] Az I. rendű felperes keresetében 16.459.032 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen megbízási díj, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás címén, amely összegből 6.333.357 forint a 2013. április és 2013. november közötti időszakban felmerült megbízási díj volt.

[9] Az alperes a kereset elutasítását kérte, egyebek mellett arra hivatkozva, hogy a felperesekkel kötött szerződést 2013. áprilisában felmondta és ezt követően az I. rendű felperes nem teljesített.

#### **Az elsőfokú és másodfokú ítélet**

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű felperes keresetének helyt adott, kötelezte az alperest 16.459.032 forint tőke és ezen tőkeösszegeből 6.333.357 forint után 2013. december 1-től a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére.

[11] Ítélete indokolásának felülvizsgálati eljárás szempontjából releváns részében kifejtette, hogy az alperes és az I. rendű felperes között atipikus, megbízási és vállalkozási szerződés elemeit vegyítő megállapodás jött létre. Az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményét mérlegelve rögzítette, hogy az I. rendű felperes bizonyította a 2013. novemberig történt teljesítését. Az alperes felmondásra alapított védekezését érdemben nem vizsgálta, hivatkozva arra, hogy az nem felelt meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 139. §-ában foglaltaknak.

[12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság – a tényállás és az indokolás kiegészítése mellett – az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és az alperes által az I. rendű felperesnek fizetendő összeget 10.443.175 forintra leszállította. A kamatmértéket pontosította és a 2013. április 10. és október 21. közötti időszakra eső megbízási díj összegét 6.015.857 forintban határozta meg.

[13] A másodfokú bíróság a felmondás és ennek következtében a jogviszony megszűnését követően érvényesített I. rendű felperesi keresetet alaptalannak találta. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben abból indult ki, hogy az alperes által előadott védekezés érdemi vizsgálatra alkalmas volt. Rögzítette, hogy az azonnali hatályú felmondás az I. rendű felperes súlyos szerződésszegésén alapult, az a 2011. június 30-án aláírt szerződés 9.3. pontjának megfelelt és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a

továbbiakban: rPtk.) 483. §-ában foglaltakkal is összhangban állt. Az I. rendű felperes azon hivatkozását, amely szerint az alperes felmondása feltételhez kötött, nem találta értelmezhető nyilatkozatnak.

[14] Kifejtette, hogy az alperes II. rendű felperessel fennálló jogviszonyának mibenléte az I. rendű felperes szerződésszerű teljesítésének követelményétől független kérdés, amennyiben a II. rendű felperes azt közli, hogy az alperessel érvényes és hatályos jogviszonyban áll, az I. rendű felperes ez esetben sem tagadhatja meg az alperes utasításának végrehajtását. Nem bír relevanciával ezért az az alperes felé a felmondást megelőzően igazoltan nem jelzett I. rendű felperesi hivatkozás sem, amely szerint a takarító személyeket az épület elhagyására felhívta, azonban a II. rendű felperes a szerződését bemutatta. Rámutatott, hogy az I. rendű felperes 2013. április 5-én kelt válaszlevele nem tartalmazza a rPtk. 277. §-ának megfelelő tájékoztatást arról, hogy az utasítás teljesítésének pontosan mi az akadálya.

[15] Az I. rendű felperes sem a 2011. június 30-án kelt szerződés tartalma, sem a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Vagyonvédelmi tv.) rendelkezései alapján az utasítás megtagadására, különösen az alperes által megbízott takarító személyzet bejutásának a megakadályozására nem volt jogosult. Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű felperes az alperes utasítását alapos ok nélkül tagadta meg, legalább azzal, hogy az utasítás szerinti takarító szolgálatot nem engedte be, míg a II. rendű felperes bejutását nem akadályozta meg. Az azonnali hatályú felmondás ezért megalapozott, az felek közti jogviszonyt megszüntette, így ezt követően a megbízási díj igénynek nincs jogalapja.

[16] Kifejtette a másodfokú bíróság azt is, hogy a jogszerű felmondást követően a kereset jogalap nélküli gazdagodás címén sem volt alapos az alperes akarata ellenére nyújtott szolgáltatás tekintetében, figyelemmel arra is, hogy az I. rendű felperes – a rPtk. 4. § (4) bekezdése értelmében – saját felróható magatartására igényt nem alapíthat.

### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

[17] A jogerős ítélet ellen az I. rendű felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben – tartalma alapján – a jogerős ítéletnek az I. rendű felperes vonatkozásában az elsőfokú ítéletet megváltoztató és a keresetét részben elutasító rendelkezéseinek a hatályon kívül helyezését és e körben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[18] Megsértett jogszabályként a Vagyonvédelmi tv. 25. § (1)-(2), 26. § (1) bekezdését, valamint az rPtk. 4. § (4) bekezdését, 392. § (4) bekezdését és 474. § (2) bekezdését jelölte meg.

[19] Felülvizsgálati kérelmében az első- és másodfokú eljárásban előadott nyilatkozatai fenntartása mellett – bár nem vitatta a másodfokú bíróság által megállapított tényállást – arra

hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság nem kellő módon és a bizonyosság hiányával értékelte a felek által előadottakat, a csatolt bizonyítékokat és helyezkedett az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontra az azonnali hatályú felmondással kapcsolatban.

[20] Kiemelte, hogy a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az alperes jogalap nélkül gazdagodott az I. rendű felperes hátrányára az utolsó hat hónapban, mivel az alperes az elfogadott előerős őrzésért és vagyonvédelemért ellenértéket nem fizetett. A megbízási díj a munkavégzéssel együtt járó munkabér, költség, járulék, adó és egyéb kiadások fedezésére szolgál, amelyet az I. rendű felperesnek meg kellett fizetnie annak esedékességekor az alvállalkozók, a munkavállalói, valamint az adóhatóság irányába. Álláspontja szerint nem kellő módon került értékelésre a másodfokú bíróság által a felek szerződésének preambulum részében létrejött egyezség tartalma sem, amelyre tekintettel nem volt opció az I. rendű felperes számára, hogy az alperes területéről levonuljon. A megállapodás ezen pénzügyi szemléletű megközelítésével az elsőfokú bíróságnak nem kellett foglalkoznia, mivel ítéletében ezen összeget megítélte, azonban a másodfokú bíróság a döntés megváltoztatásának következményeként ezeket nem értékelte, csak az rPtk. 4. §-ára hivatkozással azt a megállapítást tette, hogy az alperes az I. rendű felperes hátrányára nem gazdagodhatott jogalap nélkül.

[21] Fenntartotta, hogy az alperes feltételhez kötött, függő jogi hatályú felmondást közölt, amely nem lehet joghatályos, mivel nem egyértelmű, hogy kitől jön és ki a címzett, valamint annak értelmezése sem logikus, nem szerződésszerű.

[22] A felmondás szakszerűtlen utasítást tartalmazott, ugyanis az I. rendű felperesnek a Vagyonvédelmi tv. 26. §-a alapján nincs jogosultsága megakadályozni azt, hogy valaki a társasházba, be vagy onnan kilépjen. A Vagyonvédelmi tv. 26. §-ában meghatározott jogosítványon túlmutató, a hatályos jog szerint csak a hivatalos személyeket, rendőrt megillető, a személyi szabadságot korlátozó magatartást várt volna el az I. rendű felperestől. Utalt arra, hogy az I. rendű felperes felhívta a társasházban takarító személyeket az épület elhagyására és tájékoztatta őket az alperes utasításáról, amit a peres iratok között fellelhető levelezés is alátámaszt, azonban a harmadik fél közölte, hogy az alperessel érvényes és hatályos szerződéses jogviszonyban áll, annak alapján jogvitában áll az alperessel és a szerződését bemutatta. Mindezekről az I. rendű felperes tájékoztatta az alperest és kérte, hogy az őrszolgálati utasításba tegye meg a szerződés szerinti nyilatkozatait a jövőben.

[23] Az utasítás végrehajthatatlan is volt, mert az adott ingatlan együttes megközelítése az oda történő be- és kijutás több különböző bejáraton lehetséges a nap 24 órájában, az I. rendű felperes a szerződésben nem vállalt személyi beléptetést. A szerződésben kikötött megbízási díjért és annyi emberrel, amennyi a szerződés szerint szükséges, továbbá a hivatkozott jogszabályi előírásra is figyelemmel, ez nem is lehetséges.

[24] Az adott utasítás a rPtk. 392. § (4) bekezdésébe is ütközik, figyelemmel arra, hogy a bíróságok atipikus, a megbízási és a vállalkozási jogviszony elemeit magán hordozó szerződésnek tekintették a felek közötti szerződést, amelyből eredően a gondossági és az eredménykötelelem vegyessége, valamint a megrendelő, megbízó érdekében és utasítása szerinti megbízotti, vállalkozói magatartás tisztázása külön bizonyítást érdemelt volna. Az erre történő bizonyítási kötelezettségre való kioktatás sem történt meg. A rPtk. 474. § (2)

bekezdésének megfelelően járt el az I. rendű felperes akkor, amikor nem követte az alperes jogellenes és szakszerűtlen utasítását és így a megbízó érdekében járt el.

[25] Hangsúlyozta, hogy az I. rendű felperes nem dönthette el, hogy az egyik céget beengedi a másikat nem a társasház területére, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem vonható le a jogerős ítélet szerinti értelmezés és állítás, mert egyetlen olyan levél, jognyilatkozat, vagy érvelés sincs az alperes részéről, ami azokat igazolná. Sem az alperes, sem harmadik, a feleken kívüli cég vagy személy nem jelent meg a kérdéses 2013. tavaszi, őszi időszakban a társasházban, illetőleg nem küldött az I. rendű felperes részére megkeresést arról, hogy a jövőben ő fogja a társasházat takarítani. Ennek hiányában nem állapítható meg, hogy a szerződés jogszerűen, rendkívüli felmondással megszűnt, így az I. rendű felperest megilleti az utolsó hat havi őrzési díj.

[26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs lehetőség, az I. rendű felperes által hivatkozott, eddig el nem hangzott – egyébként valótlan – tények nem képezhetik felülvizsgálat alapját.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

[27] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[28] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta. A rPp. 272. § (2) bekezdése és az azt értelmező, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: 1/2016. PK vélemény) 3. pontja és annak indokolása értelmében a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi eleme a jogszabálysértés és a megsértett jogszabály megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen konjunktív feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, azaz a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell ezekkel a tartalmi követelményekkel. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén a Kúria nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot, vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Nem felel meg ennek a követelménynek a felülvizsgálati kérelemben írt azon utalás, hogy az I. rendű felperes fenntartja az első- és másodfokú eljárásban előadottakat. (BH 2018.113.I.) A rPp. 272. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, a másodfokú határozat közlésétől számított hatvan nap áll rendelkezésre. A törvényben megállapított határidő nem hosszabbítható meg, ezért a 60 napon túl a felülvizsgálati tárgyaláson előadott – a határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelemben nem szereplő – további jogszabálysértések, jogi érvelések érdemben nem vizsgálhatók. A felülvizsgálati kérelmet

ugyanis a felülvizsgálati határidő elteltét követően a rPp. 273. § (5) bekezdése értelmében nem lehet megváltoztatni vagy kiegészíteni, és – ahogy arra a Kúria az 1/2016. PK vélemény 7. pontjában rámutatott – a beadvány tartalmi hiányainak pótlására sem kerülhet sor.

[29] Erre tekintettel a Kúria kizárólag a 60 napon belül előterjesztett felülvizsgálati kérelemben előadott indokok alaposságát vizsgálta.

[30] Az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében kifejtett érvei – tartalmuk alapján – lényegében azon alapultak, hogy másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelte, azokból nem helytálló következtetést vont le az alperes utasításának megfelelőse, az annak szakszerűtlenségére való I. rendű felperes részéről történt figyelmeztetés és erre tekintettel a jogviszony alperes általi felmondással való megszüntetése körében. Ezen érvek vizsgálatát kizárta azonban a már kifejtettek alapján az, hogy megsértett jogszabályként eljárásjogi szabályra, a rPp. 206. § (1) bekezdésére az I. rendű felperes nem hivatkozott. Mindezekre tekintettel a bizonyítékok értékelése a felülvizsgálati eljárásban nem volt vizsgálható, a megállapított tényállás a felülvizsgálati eljárásban is irányadó volt.

[31] Az I. rendű felperes érdemben vizsgálható hivatkozásainak lényege az volt, hogy az alperes szakszerűtlen, végrehajthatatlan és jogszabályba ütköző utasításokat adott a részére akkor, amikor felszólította, hogy a II. rendű felperes munkavállalóinak, illetve alvállalkozóinak a társasház területére való bejutását akadályozza meg, az új takarító személyzetet azonban engedje be.

[32] Az I. rendű felperes ezen hivatkozása alapvetően téves. Az I. rendű felperesnek, mint vagyónvédelemmel foglalkozó cégnek az általa megjelölt jogszabályi rendelkezésekben is rögzített jogosultságai közé tartozik, hogy egy személy ingatlanba való belépését megtiltsa, távozásra szólítsa fel függetlenül attól, hogy a felszólítás eredménytelensége esetén milyen egyéb eszközökkel élhet annak teljesítése érdekében, illetve, hogy hány fő biztonsági őrral látja el a szerződésben rögzített feladatait. A jogvita elbírálása szempontjából azonban annak sem lett volna jelentősége, ha az alperes utasításai sértik a Vagyónvédelmi tv. I. rendű felperes által megjelölt rendelkezéseit az alábbiakra tekintettel:

[33] A felülvizsgálati eljárásban – az ítélet [28] pontjában már kifejtettek értelmében – irányadó tényállás szerint az I. rendű felperes az utasítás vele való közlését követően a rPtk. 476. §-a alapján fennálló kötelezettsége ellenére – amelyhez hasonló rendelkezést tartalmaz az I. rendű felperes által hivatkozott rPtk. 392. § (4) bekezdése is – az utasítás általa vélt jogellenes, így szakszerűtlen voltára a felmondást megelőzően nem figyelmeztette az alperest, amely a felmondás jogszerűtlenségének megállapíthatóságát eleve kizárta.

[34] A peres iratok alapján a másodfokú bíróság alappal jutott a figyelmeztetés elmaradása körében tett megállapításaira. Az I. rendű felperes által az elsőfokú eljárásban 39. sorszám alatt csatolt, az I. rendű felpereshez „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett levél 2013. április 10-én, tehát a felmondást követően került postázásra, így az nem volt alkalmas a rPtk. 476. §-a szerinti teljesítésére, előzetes figyelmeztetésként nem volt értelmezhető. Az I. rendű felperes felmondást megelőzően, 2013. április 5-én megküldött levele az általa hivatkozott tartalmú figyelmeztetést nem tartalmazott, kizárólag arról szólt, hogy az I. rendű felperes a II. rendű felperes munkatársait a távozásra felszólította, azonban a bemutatott

szerződés alapján az I. rendű felperes arra a következtetésre jutott, hogy az alperes és a II. rendű felperes között a jogviszony fennáll. Helytállóan mutatott rá ebben a körben a másodfokú bíróság, hogy az alperes és a II. rendű felperes közötti szerződésnek az utasítás végrehajtása szempontjából nincs jelentősége és nincs jelentősége az I. rendű felperes ügyben elfoglalt álláspontjának sem, az I. rendű felperes erre hivatkozva az utasítás végrehajtását nem tagadhatta meg és különösen nem tagadhatta meg az alperes által megjelölt új takarítószemélyzet beengedését.

[35] Az utasítás jogellenes, szakszerűtlen volta ezen túlmenően azért sem bírt relevanciával, mert az I. rendű felperes a jogerős ítélet azonnali hatályú felmondás jogszerűségével kapcsolatos megállapításai vonatkozásában megsértett jogszabályt nem jelölt meg, így az e körben kifejtett érveit a Kúria nem vizsgálhatta. Az I. rendű felperes alappal hivatkozott arra, hogy a felek a szerződésben a rPtk. 483. § (4) bekezdése alapján a rendes felmondási jogot korlátozták. Az alperes azonban azonnali hatályú (rendkívüli felmondással) szüntette meg a felek között fennálló jogviszonyt, így az I. rendű felperes rendes felmondással kapcsolatos álláspontja a peres és így a felülvizsgálati eljárásban sem bírt relevanciával.

[36] A másodfokú bíróság – figyelemmel arra, hogy álláspontja szerint a szerződés azonnali hatályú felmondással megszűnt – vizsgálta az I. rendű felperes másodlagos keresetét is. Megállapította, hogy a jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett kereset a rPtk. 4. § (4) bekezdésére figyelemmel alaptalan. Ezen jogi álláspont felülvizsgálatát azonban az zárta ki, hogy az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelmében ugyan megjelölte a rPtk. 4. § (4) bekezdését, azonban e körben tartalmilag nem fejtette ki, hogy a jogerős ítéletet miért tartja jogszabálysértőnek, nem adott elő a másodfokú bíróság álláspontját cáfoló érveket, míg a rPtk. 361. § (1) bekezdésének sérelmére pedig nem is hivatkozott.

[37] A Kúria a jogerős ítéletet mindezekre figyelemmel a rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mert az megfelelt a felülvizsgálat tárgyává tett jogszabályoknak.

## **Záró rész**

[38] Az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a rPp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő alperesnek, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése szerinti és a (6) bekezdés alapján, a kifejtett munkával arányban álló, mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjat tartalmazó felülvizsgálati eljárási költséget.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a rPp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson bírálta el.

[40] Az ítélettel szemben a rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Kocsis  
Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző